

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 64

Phẩm 18: VÔ SỞ ĐẮC (4)

Xá-lợi Tử, nhân giới và tánh của nhân giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của nhân giới, nhân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải nhân giới và tánh của cái chẳng phải nhân giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải nhân giới, cái chẳng phải nhân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra và tánh của sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cố này, nên tôi nói là chính nhân giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; liạ nhân giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; liạ sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, nhĩ giới và tánh của nhĩ giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của nhĩ giới, nhĩ giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải nhĩ giới và tánh của cái chẳng phải nhĩ giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải nhĩ giới, cái chẳng phải nhĩ giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra và tánh của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra, thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu,

chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính nhĩ giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lià nhĩ giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lià thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, tỷ giới và tánh của tỷ giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tỷ giới, tỷ giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tỷ giới và tánh của cái chẳng phải tỷ giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tỷ giới, cái chẳng phải tỷ giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra và tánh của hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra, hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính tỷ giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lià tỷ giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lià hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, thiết giới và tánh của thiết giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của thiết giới, thiết giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải thiết giới và tánh của cái chẳng phải thiết giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải thiết giới, cái chẳng phải thiết giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra và tánh của vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra, vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính thiết giới, Đại Bồ-tát không sở

hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia thiệt giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, thân giới và tánh của thân giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của thân giới, thân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải thân giới và tánh của cái chẳng phải thân giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải thân giới, cái chẳng phải thân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra và tánh của xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra, xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính thân giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia thân giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, ý giới và tánh của ý giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của ý giới, ý giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải ý giới và tánh của cái chẳng phải ý giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải ý giới, cái chẳng phải ý giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra và tánh của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra, pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra và tánh của cái chẳng phải pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra, cái chẳng phải pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính ý giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia ý giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-

tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, địa giới và tánh của địa giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của địa giới, địa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải địa giới và tánh của cái chẳng phải địa giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải địa giới, cái chẳng phải địa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Thủy, hỏa, phong, không, thức giới và tánh của thủy, hỏa, phong, không, thức giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của thủy, hỏa, phong, không, thức giới, thủy, hỏa, phong, không, thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải thủy, hỏa, phong, không, thức giới và tánh của cái chẳng phải thủy, hỏa, phong, không, thức giới là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải thủy, hỏa, phong, không, thức giới, cái chẳng phải thủy, hỏa, phong, không, thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính địa giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia địa giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính thủy, hỏa, phong, không, thức giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia thủy, hỏa, phong, không, thức giới, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, Thánh đế khổ và tánh của Thánh đế khổ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Thánh đế khổ, Thánh đế khổ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Thánh đế khổ và tánh của cái chẳng phải Thánh đế khổ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Thánh đế khổ, cái chẳng phải Thánh đế khổ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Thánh đế tập, diệt, đạo và tánh của Thánh đế tập, diệt, đạo là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Thánh đế tập, diệt, đạo, Thánh đế tập, diệt, đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Thánh đế tập, diệt, đạo và tánh của cái chẳng phải Thánh đế tập, diệt, đạo là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Thánh đế tập, diệt, đạo, cái chẳng phải Thánh đế tập, diệt, đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính Thánh đế khổ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia Thánh đế khổ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính Thánh đế tập, diệt, đạo, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia Thánh đế tập, diệt, đạo, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vô minh và tánh của vô minh là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của vô minh, vô minh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải vô minh và tánh của cái chẳng phải vô minh là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải vô minh, cái chẳng phải vô minh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não và tánh của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não, hành cho đến lão

tử, sâu bi khổ ưu não không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sâu bi khổ ưu não và tánh của cái chẳng phải hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não, cái chẳng phải hành cho đến lão tử, sâu bi khổ ưu não không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính vô minh, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là vô minh, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sâu bi khổ ưu não, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sâu bi khổ ưu não, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, Bồ thí ba-la-mật-đa và tánh của Bồ thí ba-la-mật-đa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Bồ thí ba-la-mật-đa, Bồ thí ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Bồ thí ba-la-mật-đa và tánh của cái chẳng phải Bồ thí ba-la-mật-đa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Bồ thí ba-la-mật-đa, cái chẳng phải Bồ thí ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa và tánh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa và tánh của cái chẳng phải Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, cái chẳng phải Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính Bồ thí ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là Bồ thí ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, bốn Tịch lự và tánh của bốn Tịch lự là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của bốn Tịch lự, bốn Tịch lự không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải bốn Tịch lự và tánh của cái chẳng phải bốn Tịch lự là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải bốn Tịch lự, cái chẳng phải bốn Tịch lự không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc và tánh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải bốn

Vô lượng, bốn Định vô sắc và tánh của cái chẳng phải bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, cái chẳng phải bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính bốn Tĩnh lự, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là bốn Tĩnh lự, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, tám Giải thoát và tánh của tám Giải thoát là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tám Giải thoát, tám Giải thoát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tám Giải thoát và tánh của cái chẳng phải tám Giải thoát là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tám Giải thoát, cái chẳng phải tám Giải thoát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ và tánh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ và tánh của cái chẳng phải tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, cái chẳng phải tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính tám Giải thoát, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là tám Giải thoát, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, bốn Niệm trụ và tánh của bốn Niệm trụ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của bốn Niệm trụ, bốn Niệm trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải bốn Niệm trụ và tánh của cái chẳng phải bốn Niệm trụ là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải bốn Niệm trụ, cái chẳng phải bốn Niệm trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo và tánh của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo và tánh của cái chẳng phải bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo, cái chẳng phải bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính bốn Niệm trụ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia bốn Niệm trụ, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, pháp môn giải thoát Không và tánh của pháp môn giải thoát Không là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp môn giải thoát Không và tánh của cái chẳng phải pháp môn giải thoát Không là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp môn giải thoát Không, cái chẳng phải pháp môn giải thoát Không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện và tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện và tánh của cái chẳng phải pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, cái chẳng phải pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính pháp môn giải thoát Không, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia pháp môn giải thoát Không, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, năm loại mắt và tánh của năm loại mắt là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của năm loại mắt, năm loại mắt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải năm loại mắt và tánh của cái chẳng phải năm loại mắt là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải năm loại mắt, cái chẳng phải năm loại mắt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Sáu phép thần thông và tánh của sáu phép thần thông là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của sáu phép thần thông, sáu phép thần thông không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải sáu phép thần thông và tánh của cái chẳng phải sáu phép thần thông là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải sáu phép thần thông, cái chẳng phải sáu phép thần thông không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính năm loại mắt, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia năm loại mắt, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính sáu phép thần thông, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia sáu phép thần thông, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, mười lực của Phật và tánh nơi mười lực của Phật là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không nơi mười lực của Phật, mười lực của Phật không sở hữu, chẳng thể

nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải mười lực của Phật và tánh nơi cái chẳng phải mười lực của Phật là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không nơi cái chẳng phải mười lực của Phật, cái chẳng phải mười lực của Phật không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí Nhất thiết, trí Nhất thiết tướng và tánh của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng, bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí Nhất thiết, trí Nhất thiết tướng và tánh của cái chẳng phải bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng, cái chẳng phải bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính mười lực của Phật, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là mười lực của Phật, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là bốn điều không sợ cho đến trí Nhất thiết tướng, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, trí Đạo tướng và tánh của trí Đạo tướng là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của trí Đạo tướng, trí Đạo tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải trí Đạo tướng và tánh của cái chẳng phải trí Đạo tướng là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải trí Đạo tướng, cái chẳng phải trí Đạo tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính trí Đạo tướng, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là trí Đạo tướng, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp không quên mất, pháp không quên mất không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp không quên mất và tánh của cái chẳng phải pháp không quên mất là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp không quên mất, cái chẳng phải pháp không quên mất không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tánh luôn luôn xả, tánh luôn luôn xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tánh luôn luôn xả và tánh của cái chẳng phải tánh luôn luôn xả là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tánh luôn luôn xả, cái chẳng phải tánh luôn luôn xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính pháp không quên mất, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; là pháp không quên mất, Đại Bồ-tát không sở

hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính tánh luôn luôn xả, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa tánh luôn luôn xả, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, tất cả pháp môn Đà-la-ni và tánh của tất cả pháp môn Đà-la-ni là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Đà-la-ni không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tất cả pháp môn Đà-la-ni và tánh của cái chẳng phải tất cả pháp môn Đà-la-ni là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tất cả pháp môn Đà-la-ni, cái chẳng phải tất cả pháp môn Đà-la-ni không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tất cả pháp môn Tam-ma-địa và tánh của tất cả pháp môn Tam-ma-địa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của tất cả pháp môn Tam-ma-địa, tất cả pháp môn Tam-ma-địa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải tất cả pháp môn Tam-ma-địa và tánh của cái chẳng phải tất cả pháp môn Tam-ma-địa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải tất cả pháp môn Tam-ma-địa, cái chẳng phải tất cả pháp môn Tam-ma-địa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính tất cả pháp môn Đà-la-ni, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa tất cả pháp môn Đà-la-ni, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính tất cả pháp môn Tam-ma-địa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa tất cả pháp môn Tam-ma-địa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, pháp không bên trong và tánh của pháp không bên trong là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp không bên trong, pháp không bên trong không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp không bên trong và tánh của cái chẳng phải pháp không bên trong là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp không bên trong, cái chẳng phải pháp không bên trong không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh và tánh của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh đều là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh và tánh của cái chẳng phải pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, cái chẳng phải pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính pháp không bên trong, Đại Bồ-tát

không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa pháp không bên trong, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, chân như và tánh của chân như là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của chân như, chân như không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải chân như và tánh của cái chẳng phải chân như là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải chân như, cái chẳng phải chân như không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh không đổi khác, các cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, hư không, đoạn, ly, diệt, tánh bình đẳng, ly sinh, pháp định, trụ, không tánh, không tướng, không tạo tác, không hành động, an ổn, tịch tĩnh, bản vô, thật tế, cứu cánh Niết-bàn và tánh của pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của các pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn, pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn và tánh của cái chẳng phải pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn, cái chẳng phải pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cố này, nên tôi nói là chính chân như, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa chân như, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa pháp giới, pháp tánh cho đến thật tế, cứu cánh Niết-bàn, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, Thanh văn thừa và tánh của Thanh văn thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Thanh văn thừa, Thanh văn thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Thanh văn thừa và tánh của cái chẳng phải Thanh văn thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Thanh văn thừa, cái chẳng phải Thanh văn thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Độc giác thừa, Đại thừa và tánh của Độc giác thừa, Đại thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của Độc giác thừa, Đại thừa, Độc giác thừa, Đại thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải Độc giác thừa, Đại thừa và tánh của cái chẳng phải Độc giác thừa, Đại thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải Độc giác thừa, Đại thừa, cái chẳng phải Độc giác thừa, Đại thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cố này, nên tôi nói là chính Thanh văn thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa Thanh văn thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính Độc giác thừa, Đại thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lìa Độc giác thừa, Đại thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng

thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa và tánh của chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa, chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa và tánh của cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa, cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa và tánh của chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa, chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa và tánh của cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa là “không”. Vì sao? Vì trong tánh không của cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa, cái chẳng phải chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, Đại Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi nói là chính chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia chủ thể luân hồi của Thanh văn thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chính chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lia chủ thể luân hồi của Độc giác thừa, Đại thừa, Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Bấy giờ, Trưởng giả Thiện Hiện lại đáp lời Xá-lợi Tử:

–Như Tôn giả đã hỏi, vì duyên cơ gì mà nói, đối với tất cả pháp, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu Đại Bồ-tát, hoàn toàn không sở hữu và rốt ráo chẳng thể nắm bắt được thì tại sao lại khiến tôi dùng Bát-nhã ba-la-mật-đa để chỉ dạy trao truyền cho các Đại Bồ-tát?

Xá-lợi Tử, vì tánh của sắc là “không”, nên sắc đối với sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc đối với thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thọ là không, nên thọ đối với thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thọ đối với sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thọ đối với tưởng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tưởng là không, nên tưởng đối với tưởng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thọ, tưởng đối với sắc, thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thọ, tưởng đối với hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hành là không, nên hành đối với hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hành đối với sắc, thọ, tưởng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thọ, tưởng, hành đối với thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thức là không, nên thức đối với thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thức đối với sắc, thọ, tưởng, hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của nhãn xứ là không, nên nhãn xứ đối với nhãn xứ không sở

hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhân xứ đối với nhĩ xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của nhĩ xứ là không, nên nhĩ xứ đối với nhĩ xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhân, nhĩ xứ đối với tỷ xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tỷ xứ là không, nên tỷ xứ đối với tỷ xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhân, nhĩ, tỷ xứ đối với thiết xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thiết xứ là không, nên thiết xứ đối với thiết xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết xứ đối với nhân, nhĩ, tỷ, xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhân, nhĩ, tỷ, thiết, xứ đối với thân xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thân xứ là không, nên thân xứ đối với thân xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhân, nhĩ, tỷ, thiết, thân xứ đối với ý xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của ý xứ là không, nên ý xứ đối với ý xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý xứ đối với nhân, nhĩ, tỷ, thiết, thân xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của sắc xứ là không, nên sắc xứ đối với sắc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc xứ đối với thanh xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thanh xứ là không, nên thanh xứ đối với thanh xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thanh xứ đối với sắc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thanh xứ đối với hương xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hương xứ là không, nên hương xứ đối với hương xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hương xứ đối với sắc, thanh xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thanh, hương xứ đối với vị xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của vị xứ là không, nên vị xứ đối với vị xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vị xứ đối với sắc, thanh, hương xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thanh, hương, vị xứ đối với xúc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của xúc xứ là không, nên xúc xứ đối với xúc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; xúc xứ đối với sắc, thanh, hương, vị xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc, thanh, hương, vị, xúc xứ đối với pháp xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp xứ là không, nên pháp xứ đối với pháp xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp xứ đối với sắc, thanh, hương, vị, xúc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

